

[Socialministeren.]

henvise til forsorgslovens § 281. Udover denne hjælp foreslås tilskud til bedre kost og bolig og til hushjælp, og denne særlige hjælp vil navnlig være af betydning for de familier, der ligger på et lavt indtægtsniveau. Udvalgets forslag — som socialministeriet for sit vedkommende kan tiltræde — må ses som et led i en aktiv efterforsorg, og den forhøjede hjælp bør kun kunne ydes, hvis pågældende følger tuberkulosestationens og sanatoriets anvisninger med hensyn til behandling, rekonvalescens og optræning. Socialministeriet er derfor med udvalget enige i, at den person, der sætter sig udenfor ordningen ved at nægte at følge de givne anvisninger, må være henvist til hjælp efter de almindelige bestemmelser; viser tilfældet sig at være kronisk, og dette vil efter udvalgets opfattelse i almindelighed vise sig efter 2—3 års forløb, må pågældende ligeledes henvises til hjælp efter de almindelige regler.

I sin hidtidige formulering indeholder forsorgslovens § 264 en bestemmelse om hjælp til 3 måneders ophold på godkendt rekonvalescenthjem eller rekreativshjem. Af systematiske grunde har man foreslået denne bestemmelse henført til § 262, hvorhos man i overensstemmelse med efterforsorgsudvalgets forslag har foreslået betalingsperioden for ophold på rekonvalescenthjem udvidet til 6 måneder, medens perioden for rekreativshjem fastsættes til 2 måneder.

Idet den foreslåede nyordning alene tager sigte på patienter, der lider af tuberkulose eller følgerne heraf, har det været nødvendigt at foreslå visse ændringer i § 265 angående personer, der lider af lupus, kræftsår, kræftsvulster eller andre ondartede svulster samt af leddegigt.

Ændringerne er kun af formel karakter, og der gives de pågældende patientgrupper samme retsstilling som efter de gældende regler.

Forsåvidt angår udgifterne ved lovforslagets gennemførelse, skal jeg oplyse, at man efter de stedfundne beregninger regner med en årlig merudgift på ca. 10 mill. kr., som afholdes efter reglerne i forsorgslovens § 75.

Jeg vil gerne til slut pege på den store betydning, som betryggende økonomiske kår og sunde boligforhold har for en tuberkulosepatient. Der finder her en vekselvirkning sted, idet gode leveforhold er et af de virksomste våben i kampen mod denne samfundssygdom. Den hjælp, man giver den udkrevne patient og hans familie,

modarbejder risikoen for nye tragiske sygdomsperioder og kostbare hospitalsbehandlinger, og den giver patienten en tryghedsfølelse, som forhåbentlig vil gøre, at han gennemgår den nødvendige kur, rekreation og oplæring og derigennem gør sit til at vende tilbage til samfundet som arbejdende medborger.

Med disse bemærkninger, og idet jeg iøvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale det foreliggende forslag til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Samtidig har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om eftergivelse af kommunehjælp og om ekstraordinær adgang til aldersrente.*

Begrundelsen for de nævnte foranstaltninger er det 100 års jubilæum, som vor grundlov fejrer i år.

Ved flere tidligere lejligheder, der har været af skelsættende betydning for landet, er det ved lov tilladt kommunalbestyrelserne at eftergive fattighjælp og for tiden efter socialreformens ikrafttræden kommunehjælp; ydet indtil en bestemt dato. Det har således været tilfældet ved tronskiftet i 1906, 1912 og 1947 og endvidere ved grundlovens 75 års jubilæum i 1924 samt i 1945 i anledning af Danmarks befrielse.

Man har derfor fundet det rimeligt, at der også i anledning af grundlovens forestående 100 års dag foretages en lignende ekstraordinær eftergivelse af offentlig hjælp.

De arter af hjælp, som efter forslaget § 1, stk. 1, eftergives, er de samme, som blev eftergivet ved loven af 7. september 1945 i anledning af Danmarks befrielse og ved loven af 4. juni 1947 i anledning af tronskiftet. Med hensyn til den nærmere begrundelse for den foretagne afgrænsning af bestemmelsens område skal jeg derfor henvise til bemærkningerne til forslaget til loven af 7. september 1945; rigsdagstidende 1945, tillæg A. sp. 1389—96.

Med hensyn til den foreslåede bestemmelse i § 1, stk. 2, må bemærkes, at der ikke i lovene fra 1945 og 1947 fandtes nogen hertil svarende regel. Bestemmelsen må imidlertid anses for hensigtsmæssig, idet der ellers i visse tilfælde ville komme til at foreligge dobbeltforsørgelse, således som der nærmere er gjort rede for i bemærkningerne til forslaget.

Man har endvidere anset det for rimeligt, at der i anledning af grundlovsjubilæet ekstraordinært gives adgang til opnåelse af aldersrente for de ældre mennesker, der hidtil har været udelukket fra rente, fordi de